

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Man må give fru Pia Gjellerup ret i, at hun ikke angreb en bestemt gruppe af befolkningen. Hun angreb nemlig, som det også fremgik af hendes fortsatte analyse, i virkeligheden alle dem, der snyder, når de kan. Og det er jo ikke en bestemt gruppe, det er jo 100 pct. af befolkningen.

Det er ikke bare noget, jeg siger. Når fru Pia Gjellerup får tid til at læse den disputats, som blev forsvaret ved Århus Universitet i sidste måned: »Skatteudnyttelse« af Jan Pedersen, så vil hun opdage, at de undersøgelser – som man virkelig kan fæste lid til – som er foretaget af dette selvfølgelig noget svære emne, bekræfter til fulde, at sådan er de faktiske forhold i Danmark i dag. Folk har jo en hyklerisk tilbøjelighed til at forskønne sig selv, men man har altså haft forskellige ganske gode metoder til at finde frem til det, og det er dem, der siger, som f.eks. nogle sagde i tv forleden aften, at de bestemt ikke laver sort arbejde og bestemt ikke snyder, der er hylere og farisæere og usandfærdighedstalere.

Kofod-Svendsen (KRF):

Det har været ganske interessant at overvære denne debat ud fra en semantisk synsvinkel. Det har været meget interessant at se, hvordan man har leget med ordene. Lad mig tage et eksempel.

Den socialdemokratiske ordfører, fru Pia Gjellerup, konstaterede, at Venstres ordfører mente, at det var legitimt at snyde. Så kommer der straks en støttepædagog op for fru Pia Gjellerup, nemlig formanden for Folketingets Skatteudvalg, som tolker Venstres ordfører sådan, at Venstres ordfører gerne vil beskytte den lille mand. Det er jo ganske interessant, at to Socialdemokrater kommer til vidt forskellige konklusioner over for det samme indlæg.

Så har jeg også prøvet på at sammenholde – for nu at gå ind i lovforslaget – hvad der står i bemærkningerne til lovforslaget om lovforslagets formål, med fremsættelsestalen. Jeg har siddet og læst de enkelte stregpunkter, og den eneste forskel, jeg har kunnet finde, er, at den ene er sat med en lidt anden typografi end den anden, og det har jeg ikke helt kunnet udlede nogen semantiske konklusioner af. Men dér lagde den socialdemokratiske ordfører – og der

var ikke støttepædagog med – vægt på, at man ikke skulle henholde sig til fremsættelsestalen, men til bemærkningerne, og bemærkningerne er altså sat med lidt mindre typer, og det er den eneste forskel.

Jeg havde, da jeg læste græsk, en lærer, som gjorde meget ud af at skelne mellem substansen i en tekst og den retorik, som man puttede på substansen. Når jeg prøver på at fange substansen, så er jeg ikke fyldt med beundring over det revolutionerende i forslaget, og derfor forstår jeg heller ikke, at man kan blive vildt ophidset over det, der foreligger.

For substansmæssigt er der altså tale om nogle sammenskrivninger, og så kan man gå ind i mange analyser af, om det betyder regelforenkling, om det betyder sanering, eller det betyder en ændring – som hr. Glistrup var inde på – som har nogle uheldige bivirkninger, for nu skal man altså til at finde forslagene andre steder. Hvis man satte rationaliseringsfirmaer til at vurdere det forenkende i dette, så var der sikkert ét firma, der ville tale om meget forenkling, mens et andet firma nok ville komme frem til, at der var tale om knap så mange forenklinger. Det kan nemlig vurderes forskelligt. Jeg kan ikke se rettere, end at der her er tale om nogle praktiske ændringer, som der kan være ganske meget positivt i.

Og med hensyn til bemærkningerne så er der da noget retorik også i dem. Det synes jeg er helt legitimt. Der er det lidt vanskeligt at dadle skatteministeren, for det er klart, bemærkningerne lægger op til nogle holdningstilkendegivelser. Og her kommer vi igen til det interessante spørgsmål om, hvornår det er ren retorik, og hvornår der er iblandet nogle fortolkninger i bemærkningerne til de mere prosaiske lovforslag. Det er noget af det spændende under udvalgsarbejdet at stille forskellige spørgsmål for at se, hvordan ministeren i besvarelserne vil tolke bemærkninger – tiden tillader ikke, at jeg her kommer med eksempler – for bemærkningerne er ganske interessante fortolkningsbidrag til loven. Det synes jeg – igen ud fra en semantisk betragtning – er ganske spændende at arbejde lidt videre med.

Men sammenfattende synes jeg, der er tale om et ganske fornuftigt forslag, men der er nogle fortolkningsproblemer, og det synes jeg da vi skal se på under udvalgsarbejdet.